

Arrest

nr. 257 340 van 28 juni 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten C. MARCHAND en O. TODTS
Kolenmarkt 83
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 maart 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 maart 2021 houdende een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 april 2021 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1993.

Verzoeker verklaart Albanië te hebben verlaten toen hij 15 jaar oud was en verkreeg een verblijfsvergunning voor niet-begeleide minderjarige in Italië, geldig tot 14 februari 2011. Vervolgens werd hij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning op basis van werk. Verzoekers zus woont in België.

Op 25 september 2019 wordt verzoeker onder aanhoudingsbevel geplaatst voor feiten van verdovende middelen in vereniging. Op 30 september 2019 heeft de raadkamer de voorzetting van de hechtenis bevolen. Op 28 oktober 2019 heeft de raadkamer de voorzetting van de hechtenis bevolen onder elektronisch toezicht, op het adres van zijn zus. Op 27 november 2019 wordt verzoeker vrijgelaten onder strikte voorwaarden. Op 13 december 2019 wordt voormelde beschikking bevestigd door de kamer van inbeschuldigingstelling.

Op 22 december 2020 veroordeelt de correctionele rechtbank te Brussel verzoeker tot 7 jaar gevangenisstraf op beschuldiging van invoer, uitvoer, vervoer en teelt van verdovende middelen, het deel uitmaken van een criminele organisatie en eenvoudige diefstal. Verzoeker wordt onmiddellijk gearresteerd.

Tegen het voormeld vonnis dient verzoeker op 18 januari 2021 hoger beroep in.

Op 4 maart 2021 dient verzoeker een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden als houder van een verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door Italië.

Op 4 maart 2021 dient verzoeker een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling in bij het hof van beroep te Brussel. Op 5 maart 2021 wordt verzoeker in vrijheid gesteld.

Op 5 maart 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag. Verzoeker dient tegen de bestreden beslissing op 10 maart 2021 een verzoek in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen. Bij arrest nr. 250 953 van 12 maart 2021 wordt de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens bevolen.

Op 16 maart 2021 wordt verzoeker in vrijheid gesteld.

Tegen voormelde beslissing dient verzoeker op 16 maart 2021 een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 257 339 van 28 juni 2021 de beslissing vernietigt.

Op 5 maart 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens een inreisverbod voor drie jaar, aan verzoeker ter kennis gebracht op 5 maart 2021. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Aan de Heer:

Naam: L..

Voornaam: M.

Geboortedatum: (...)1993

Geboorteplaats: Geshtenj

Nationaliteit: Albanië

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 05.03.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.(2)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

☐ *1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan*

.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Artikel 74/11

Betrokkene ondertekende het ontvangstbewijs van de vragenlijst hoorplicht in de gevangenis van Sint Gillis op 30.12.2020. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene in de gevangenis bezoek krijgt van zijn vader, zus en enkele neven en nichten. De bescherming die artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. In casu beperkt de vaststelling zich tot het feit dat zijn vader, zus, neven en nichten op het grondgebied verblijven. Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt echter niet dat hij in België afhankelijk zou zijn van deze familieleden. Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd. Een schending van artikel 8 EVRM is op het eerste zicht dan ook niet aannemelijk. Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt geen schending van artikel 3 EVRM.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/11.

Betrokkene werd veroordeeld op 22.12.2020 door de Correctionele Rechtbank van Brussel tot een gevangenisstraf van 7 jaar Inbreuken op de wetgeving inzake drugs. De vasthouding werd opgeheven door het hof van beroep op 05.03.2021.

Betrokkene werd veroordeeld voor cocaïnesmokkel in containers vanuit Brazilië, de teelt van cannabis (922 planten), voor het deel uitmaken van een bende en voor het aftappen van elektriciteit ter waarde van 90 750,95 euro. De feiten getuigen van een gevaarlijke geestesgesteldheid waartegen de maatschappij absoluut moet worden beschermd. Door zijn handelswijze draagt betrokkene er klaarblijkelijk toe bij dat drugs blijvend aangeboden en verkocht worden, hetgeen de drugsproblematiek verder in stand houdt en verder aanwakkert. Door de verkoop/aflevering/bezit (met oog op aflevering) komen drugs immers in grote hoeveelheden op de markt, dit ten koste van de gezondheid van gebruikers. Zij veroorzaken ernstige maatschappelijke last.

De drugverslaafden dienen te worden behandeld en raken in financiële moeilijkheden. Het is een feit dat heel wat drugverslaafden hun werk verliezen, onder andere wegens hun, fysische en psychische aftakeling ten gevolge van hun drugverslaving en daardoor in financiële moeilijkheden komen, die gebruikers mogelijks tot criminaliteit verleiden.

Betrokkene wil zich een inkomen verschaffen via makkelijk geldgewin. Hij laat zich schijnbaar gemakkelijk en gewillig verleiden tot ernstig normoverschrijdend gedrag. Het gedrag van betrokkene maakt dan ook dat hij een potentiële bedreiging kan vormen voor de openbare veiligheid.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Ter terechtzitting wijst de advocaat van verzoeker erop dat het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 5 maart 2021 gepaard ging met het inreisverbod dat het voorwerp is van huidig beroep. Indien het bevel wordt vernietigd door de Raad dient ook het inreisverbod dat thans voorligt te worden vernietigd.

2.2 Het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) is door de Raad vernietigd op 28 juni 2021 bij arrest nr. 257 339. De Raad merkt op dat ingevolge de vernietiging van de verwijderingsbeslissing van 5 maart 2021 deze verdwijnt met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer en deze wordt geacht nooit te hebben bestaan. Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat het bestreden inreisverbod van dezelfde datum – dat uitdrukkelijk

aangeeft gepaard te gaan met de beslissing tot verwijdering van 5 maart 2021 – evenmin kan standhouden.

Gelet op het bepaalde in artikel 74/11, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet dient te worden aangenomen dat geen inreisverbod mogelijk is zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Het thans bestreden inreisverbod betreft een *accessorium* van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten (cf. RvS 16 december 2014, nr. 229.575) en er blijkt niet dat dit kan blijven bestaan los van het bevel om het grondgebied te verlaten waarmee het gepaard gaat. Een goede rechtsbedeling vereist dat ook het thans bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer wordt verwijderd door een vernietiging.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 5 maart 2021 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie houdende een inreisverbod, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN